

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/352/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717213368
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7717213368.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária, Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanému E. U., P. XX.X.XXXX, D., U. XXXX/XX, o zaplatenie 3.569,48 eur istiny s prísl., odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku 11Csp/200/2017-98 z 18.5.2018 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie žalobcu proti výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku IV. o náhrade trov konania.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. a vo výroku IV..

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.638,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 2.638,35 eur od 30.10.2014 do zaplatenia do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku, II. v časti o zaplatenie sumy 36,- eur s prísl. konanie zastavil, III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a IV. priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v pomere 47,82 %.

2. V odôvodnení, o.i., uviedol, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 sa žalobou, doručenou súdu 11.7.2017 domáhal proti žalovanému zaplatenia 3.569,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z tejto sumy od 30.10.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania, na tom skutkovom a právnom základe, že strany sporu uzavreli medzi sebou Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX I. XX.XX.XXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 3.500,- eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky. Žalovaný sa zaviazal splácať túto pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 112,33 eur a to až do celkovej sumy pôžičky 6.739,80 eur. Ku dňu podania žaloby uhradil 861,65 eur. Právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou z 27.8.2014 žalovaného vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, jednotlivé splátky riadne a včas v súlade so zmluvou a jej podmienkami XX.XX.XXXX úver žalobca zosplatnil o čom informoval žalovaného listom z 29.10.2014 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť 4.395,13 eur. Súčasťou pohľadávky žalobcu je aj suma 36,- eur a to náklady, ktoré vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si uplatňuje v zmysle § 121 ods. 3 Obč. zák. Celková výška dlžnej sumy ku dňu podania žaloby je istina 4.395,13 eur a náklady spojené

s vymáhaním pohľadávky v sume 36,- eur s tým, že po odpočítaní uhradených splátok 861,65 eur, je rozdiel 3.569,48 eur. V priebehu konania súd na návrh právneho predchodcu žalobcu pripustil uznesením 11Csp 200/2017-64 z 12.1.2018, právoplatným 16.1.2017 zámenu strán tak, že namiesto právneho predchodcu, ktorý z konania vystúpil, vstúpil do konania žalobca Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. z dôvodu, že došlo k postúpeniu tejto pohľadávky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.1.2017. V priebehu sporu podaním z 9.3.2018, doručeným súdu 12.3.2018, žalobca vzal žalobu späť voči žalovanému v časti o zaplatenie sumy 36,- eur s prísl. titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Súd vychádzajúc z § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 C.s.p., vzhľadom na to, že žalobca vzal späť žalobu voči žalovanému v priebehu sporu a žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil, v tejto časti zastavil konanie. Súd nariadil termín pojednávania na deň 18.5.2018, na ktoré pojednávanie sa však nedostavili strany sporu. Vychádzajúc z § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1,2,3,4,5,6, § 53a ods. 1,2, § 53b ods. 1,2, § 53c, § 54 ods. 1,2,3 Obč. zák., § 2, § 9 ods. 1,2,6, zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ich znenie citoval), urobil záver, že zmluva uzavretá stranami sporu neobsahuje všetky náležitosti spotrebiteľskej zmluvy vyplývajúce z § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) cit. zák., že sa jedná konkrétne o náležitosti: termín splatnosti splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, chýbajúcu dobu trvania zmluvy - termín konečnej splatnosti, RPMN. Poukázal na to, že v zmluve je uvedený iba počet splátok a ich výška bez toho, aby mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa s konečným termínom splatnosti, čo má za následok neurčitost' právneho úkonu, keďže v zmluve nie je uvedená splatnosť jednotlivých splátok. Zastával názor, že tento údaj nemožno považovať za presnú časovú a dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru pre túto konkrétnu zmluvu v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a, že takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je v rozpore s týmto ust., pretože jeho zmyslom bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Zdôraznil, že naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10.12.2012, 16Co/315/2012, 17Co/151/2012 z 19.9.2012, Krajského súdu v Trnave 11Co/101/2013 z 22.5.2013). Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd nepovažoval za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že úroky dohodnuté pri poskytovaní peňažnej pôžičky alebo pri poskytovaní úveru predstavujú odmenu za užívanie požičanej istiny, že dohodnuté úroky je potrebné odlišovať od úrokov z omeškania, na ktoré má veriteľ zo zákona právo, ak sa dlžník dostal do omeškania s peňažným plnením (§ 517 ods. 2 Obč. zák.), že Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri pôžičke alebo úvere dojednať úroky, ktoré sú predmetom voľného zmluvného dojednanja medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednanja obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012 5Cdo 26/2011). Z uvedeného mal za zrejmé, že dohodnutá výška úrokov v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ktorú si dohodli účastníci zmluvy a to ročnú úrokovú sadzbu úveru vo výške 32 %, ktorá prevyšuje úrokovú mieru obvyklú z praxe peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy, t.j. XX.XX.XXXX, tak ako to súd zistil, je určená úroková

sadzba pre mesiac november 2013 - spotrebiteľské a ostatné úvery, so splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške 12,93%. Ročná úroková sadzba dojednaná v zmluve vo výške 32 % predstavuje dvojnásobné prekročenie priemerných úrokov poskytnutých v tom čase bankami. Ako mu vyplynulo z cit. ust., jednou z náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je aj určenie RPMN, ktorá bola stanovená vo výške 32%, čo je však v rozpore so zákonom, keďže ako bolo zistené v čase uzavretia zmluvy bola maximálna výška odplaty pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur vo výške 18,01%. Citujúc znenie § 37 ods. 1 Obč. zák., že právny úkon sa musí urobiť určite a zrozumiteľne; inak je neplatný a okrem toho nesmie odporovať zákonu (§ 39 Obč. zák.), urobil záver, že v označených častiach je preto zmluva neplatná. Z uvedených dôvodov, keďže nie je v súlade so zákonom stanovená RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) cit. zák.) a v časti úrokov (§ 9 ods. 2 písm. i) cit. zák.), čo je náležitosťou zmluvy je podľa § 11 ods. 1 písm. a), b), konštatoval, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, že žalobcovi preto vznikol nárok na vrátenie len tých finančných prostriedkov, ktoré žalovanému reálne poskytol. Žalobca preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku na základe zmluvy o pôžičke a žalovanému reálne poskytol peňažné prostriedky v celkovej výške 3.500,- eur a žalovaný na splátkach uhradil žalobcovi ku dňu rozhodnutia sumu 861,65 eur, ako to tiež vyplynulo z predloženého prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom (č.l. 8) a súd v časti o zaplatenie 2.638,35 eur (3.500 eur - 861,65 eur = 2.638,35 eur) žalobe vyhovel a vo zvyšku 895,13 eur, keďže žalobca si uplatnil voči žalovanému zaplatenie sumy 3.569,48 eur s tým, že v časti o zaplatenie sumy 36,- eur vzal žalobu späť (3.569,48 eur - 36 eur = 3.533,48 eur - 2.638,35 eur = 895,13 eur), žalobu zamietol, keďže úver je bezúročný a bez poplatkov. Citujúc znenie § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obč. zák., § 3 Nar. vlády SR č. 586/2008 Z.z., uviedol, keďže žalovaný sa dostal do omeškania s plnením dlhu, že žalobca má nárok podľa cit. ust. aj na úhradu úrokov z omeškania, v tejto časti žalobe vyhovel a priznal žalobcovi z priznanej sumy aj úroky z omeškania vo výške určenej v § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom v čase začatia omeškania z priznanej sumy 2.638,35 eur vo výške 5,05 % ročne od 30.10.2014 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a určil pomer úspechu a neúspechu strán sporu. Žalobca bol v konaní úspešný v časti sumy 2.638,35 eur (73,91%) a neúspešný v sume 931,13 eur (26,09%). Pri pomernom rozdelení prináleží žalobcovi náhrada trov konania vo výške 47,82 % (73,91% - 26,09%) a v tomto pomere mu ich priznal. Po právoplatnosti rozsudku o ich výške rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 256 ods. 1 C.s.p.).

3. Proti rozsudku podali odvolanie žalobca a žalovaný.

4. Žalobca podal odvolanie voči výroku III. rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a IV. o náhrade trov konania. Žalobca v odvolaní navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a zaviazat žalovaného zaplatiť mu 895,13 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 2.638,35 eur od 30.10.2014 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznať mu náhradu trov konania a náhradu trov právneho zast. v plnom rozsahu.

5. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie voči výroku I. rozsudku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.638,35 eur istiny s prísl. a výroku IV. o trovách konania. Namietal, že žalobca vo svojej formulárovej zmluve použil nespočetné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, či iné zákonné pochybenia, že vo svojom vyjadrení k žalobe na tieto poukázal. Ďalej poukázal na ustanovenia, ktoré obsahujú vyhlásenia, že sa dlžník pred podpísaním zmluvy dostatočne oboznámil s obchodnými podmienkami a informáciami o spotrebiteľskom úvere, že táto zmluvná podmienka má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy, že práve skryté prenesenie dôkazného bremena môže mať za následok neplatnosť právneho úkonu. Citujúc znenie § 39 Obč. zák., uviedol, že neprimerane vysoký zmluvný úrok v hodnote 32% považuje za úžernický a to aj z dôvodu, že viac ako dvojnásobne prevyšuje úrok podľa NBS, ktorý bol stanovený na obdobie kedy bola zmluva uzatvorená. Nesprávne je vyčíslená celková čiastka úveru v sume 6.649,60 eur, čo nekorešponduje s počtom splátok 60 vynásobených splátok v sume 112,33 eur, čo predstavuje sumu až 6.739,80 eur. Poistné je uzatvorené bez poistnej zmluvy. Poukázal aj na to, že, z dôvodov, že sa dostal do omeškania so splácaním zo zdravotných dôvodov, žiadal od žalobcu zaslanie poistnej zmluvy, aby sa s poisťovňou dohodol na poistnom plnení. Dozvedel sa však, že žiadna poistná zmluva neexistuje. Aj z týchto uvedených dôvodov poukázal na premlčanie nároku žalobcu v zákonnej trojročnej lehote od vzniku zmluvného vzťahu. Súd prvej inštancie sa s touto otázkou premlčania uvedeného nároku nezaoberal vôbec. Vyhodnotil zmluvný vzťah ako spotrebiteľský, určil že zmluva o spotrebiteľskom úvere, je bezúročná a bez poplatkov. Na základe tohto rozhodnutia súd mal za neprijateľnú podmienku

v zmluve označiť tiež spoplatnenie úveru, ktoré je podľa neho neplatné. Zmluva končí v 11/2018 a z tohto dôvodu, žalovaný namieta rozhodnutie súdu vo výroku I. a IV.. Ďalej citoval čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, poukázal na právo na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). V odvolaní namietal odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ C.s.p. t.j., že neboli splnené procesné podmienky, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej namietal, že je spotrebiteľom bez právneho vzdelania a poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov - Krajského súdu v Prešove 3Co/243/2016 z 2.02.2017 a ďalšie rozhodnutia, na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 107/07 (z jeho odôvodnenia sčasti citoval), na rozhodnutie Súdneho dvora (ES) vo veci C-334/92 zo 16.12.1993, na uznesenie Súdneho dvora (ES) vo veci C 76/10 zo 16.11.2010, na čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy SR, Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Vytýkal súdu, že sa nevysporiadal s každou námietkou, že riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, že ide o arbitrárne rozhodnutie že má právo na riadne odôvodnenie. Poukázal na to, že je spotrebiteľ, že je diskriminovaný postupmi dodávateľa, o čom sa nemá ako dozvedieť a spolieha sa na profesionalitu a odbornosť dodávateľa pri uzavieraní zmluvy, pričom dodávateľ koná na ujmu jeho práv a on nemá inú možnosť domôcť sa svojich práv len prostredníctvom žaloby na príslušnom všeobecnom súde Slovenskej republiky, ktorý je jediným orgánom rozhodnúť o jeho právach a právom chránených záujmoch. V dobrej viere podpísal predtlačené, formulárové zmluvy, ktorých obsah nemohol ovplyvniť a musel ich podpísať tak, ako mu boli predložené. Zmluvy musia byť obojstranne výhodné a nie také, kde môže vzniknúť v budúcnosti rozpor. Zodpovedný zo zákona je ten, kto zmluvu vyhotovil. Navrhol rozsudok v bodoch I. a IV. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a ďalšie rozhodnutie.

6. Rozsudok vo výroku II. o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 36,- eur sitiny s prísl. odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) odvolanie žalobcu proti výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku IV. o náhrade trov konania odmietol podľa § 386 písm. a) C.s.p., lebo bolo podané žalobcom oneskorene.

8. Podľa § 362 ods. 1 prvá veta C.s.p. odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

9. Podľa § 121 ods. 4 C.s.p. ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. Podľa § 121 ods. 5 prvá veta C.s.p. lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok bol právnomu zást. žalobcu JUDr. Jánovi Šoltésovi, doručený 18.6.2018 (doručenka na čl. 112), že lehota na podanie odvolania začala plynúť 19.6.2018, t.j. nasledujúci deň po doručení rozsudku a jej koniec pripadol na 3.7.2018 (utorok) a keďže žalobca podal odvolanie 4.7.2018 (výpis z portálu e-Žaloby o pohybe podaného odvolania- odoslané notifikácie systémom MS SR k podaniu č.0915171218 a elektronické podanie - odvolanie (č.l. 125-128), až po uplynutí 15 dňovej zákonnej lehoty na podanie odvolania, muselo byť odvolanie žalobcu proti výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku IV. o náhrade trov konania odmietnuté ako oneskorene podané, keďže lehota na jeho podanie nebola zachovaná. Z uvedeného dôvodu odvolací súd po obsahovej a vecnej stránke odvolanie žalobcu neprejednával, keďže ho musel odmietnuť v napadnutej časti.

12. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktorý podal odvolanie voči výroku I. a IV., bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) a rozsudok vo výroku I. a IV. potvrdil podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. ako vecne správny, lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody v celom rozsahu odkazuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalovaným, v ktorom sa len opakujú skutočnosti uvádzané pred súdom prvej inštancie (v podanom odpore voči vydanému platobnému rozkazu) s ktorými sa súd riadne a presvedčivo vysporiadal.

13. Žalobca uplatnil v odvolaní odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ C.s.p. t.j., všetky odvolacie dôvody, ktoré sú vymenované v Civilnom sporovom poriadku, t.j., že neboli splnené procesné podmienky, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

15. Žalovaným uvádzané odvolacie dôvody sú vo väčšine iba formálnym vymenovaním odvolacích dôvodov uvedených v Civilnom sporovom poriadku, v ktorých dôvodoch žalovaný konkrétne neuvádza, aké procesné podmienky neboli splnené, akým nesprávnym procesným postupom mu súd znemožnil ako strane sporu, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rovnako neuvádza akej inej vady sa mal súd prvej inštancie dopustiť, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaný neuvádza aké konkrétne dôkazy súd prvej inštancie nevykonal, ktoré navrhoval a ktoré boli potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Žalovaný neuvádza, prečo neobstojí zistený skutkový stav, a aké sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, resp. prostriedky procesného útoku, ktoré neboli doposiaľ uplatnené.

16. Žalovaný v podstate v odvolaní uvádza také dôvody a skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o žalobe zvažil a vzal do úvahy ako relevantné, dôsledkom čoho bolo to, že vo výroku III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi vo výroku I. rozsudku priznal len časť jeho nároku, iba istinu 2.638,35 eur s prísl. úrokom z omeškania zo sumy 2.638,35 eur od 30.10.2014 do zaplatenia, vychádzajúc z toho, že podľa § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, uvedený spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a že preto žalobcovi vznikol nárok na vrátenie len tých finančných prostriedkov, ktoré žalovanému reálne poskytol. Žalobca preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku na základe zmluvy o pôžičke a žalovanému reálne poskytol 3.500,- eur a žalovaný na splátkach uhradil žalobcovi ku dňu rozhodnutia 861,65 eur, tak ako mu to vyplynulo z predložených prehľadov splátok a úhrad predložených žalobcom a z toho dôvodu súd žalobe v časti o zaplatenie 2.638,35 eur (3.500-861,65 eur = 2.638,35 eur) vyhovel a vo zvyšku (895,13 eur) po zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby o sumu 36,- eur, žalobu zamietol, keďže považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov, sú výhrady žalovaného v odvolaní bezpredmetné, lebo boli v rozhodnutí súdu zohľadnené. Súd považoval predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Povinnosť žalovaného bola len zaplatiť žalobcovi zostatok nesplateného úveru bez poplatkov a bez úrokov.

17. Z uvedených dôvodov odvolanie žalovaného je nedôvodné.

18. Z uvedených dôvodov bolo potrebné potvrdiť aj rozsudok vo výroku IV. o trovách konania, ktoré rozhodnutie súdu je správne, zákonné, pokiaľ súd vychádzal z § 255 ods. 2 C.s.p., a určil pomer úspechu

a neúspechu strán sporu a pri pomernom rozdelení konštatoval, že žalobcovi prináleží náhrada trov konania vo výške 47,82%.

19. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok vo výroku I. a IV. potvrdiť ako vecne správny.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p..

21. Odvolanie žalobcu bolo odmietnuté a žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto stranám sporu náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

22. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).